

ปฏิบัติธรรมดับไฟทุกข์

วรวรรณ พลายงาม

R21029

ดิฉันเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อกุมาแล้ว ๑๐ ปี แต่ลงมือปฏิบัติธรรมจริงจัง ๒ ปี ส่วน ๘ ปีทำแบบ “จุ่มๆ จ้ำๆ” ไปตามสภาวะ ว่างก็ทำ ไม่ว่างไม่ทำ เมื่อเราลงมือทำเหมือนมีบุญเป็นกำไร เจ้ากรรมนายเวรเขามาทวง มีกำไรเจ้ากรรมนายเวรเอาไปหมด ครอบครัวต้องชดใช้กรรมในอดีต บุญหมด บุญใหม่ทำไม่ทัน ทำกิจการจึงไม่เป็นท่า เป็นหนี้หลายล้านบาท แก้ปัญหาไม่ได้

หลวงพ่อกุมาจะเทศน์เสมอว่า ให้ทำแบบจริงจัง อย่าทำส่งเดชจะเกิดโทษ ดิฉันเป็นช่างเสื่อรับออกแบบเสื่อ งานไม่ราบรื่นติดขัดตลอดเวลา ปฏิบัติธรรมไม่ต่อเนื่อง เพราะหมดเนื้อหมดตัว ต้องทำงานตั้งแต่เช้า เลิกตี ๑ ตี ๒ หมดแรงปฏิบัติ แบ่งเวลาให้การ

ปฏิบัติไม่ได้ หลวงพ่อบอกว่าสามีและลูกจะ ดีได้เพราะแม่ดี ดิฉันก็คิดว่าทำไมเราทำ เพื่อสามีและลูกไม่ได้ สามีเป็นคนดีมาก ลูกก็เป็นคนดี สามีก็หาเลี้ยงคนเดียว ดิฉัน มองลูกกับสามีทุกปีว่าไม่มีอะไรดีขึ้นเลย มีทางออกอยู่ทางเดียวดิฉันต้องตัดสินใจปฏิบัติ อย่างต่อเนื่อง ทุกวันไม่มีวันหยุด เพื่อลูกและสามี การปฏิบัติบางครั้งก็เบื่อหน่าย เมื่อยล้า ไม่สู้ ไม่มีกำลังใจ จิตใจก็หมองหม่นตลอดเวลาไม่ผ่อนคลาย จะหาอุบายอย่างไร ให้ตัวเองเข้มแข็ง

หลวงพ่อบอกว่า ต้องปฏิบัติชดใช้กรรมที่เหลือให้เบาบาง ต้องอดทนในความ ลำบากให้ได้ หลวงพ่อจะแผ่เมตตาช่วย จะเปิดร้านเสื้อได้ต่อเมื่อโยมปฏิบัติต่อเนื่อง ครอบครัวยุคจะพบความพร้อมสมบูรณ์ได้ เมื่อโยมลงมือทำกรรมฐานอย่างเข้มแข็ง ดิฉัน พูดได้คำเดียวว่า “ยอมแล้ว”

ดิฉันก็ตั้งใจตั้งแต่นั้นว่า ตายเป็นตาย ไม่มีใครตายในกรรมฐาน เวลาตีห้าสวด มนต์แล้วต่อด้วยปฏิบัติกรรมฐาน ทำแบบนี้ทุกวัน ก้มหน้าก้มตาทำ แต่งชุดขาวห่ม สไบ ทั้งเช้าเย็น ๖ เดือนผ่านไป อย่างแรกก็เห็นกรรมมาทันตาอีกเหมือนเดิม คือเรื่อง

การเงินฝืดเคืองทั้งสามมีและดิฉัน แต่กำลังใจนั้นดีมาก เข้มแข็งที่จะต่อสู้ ไม่บ่นไม่ร้องให้
กินน้อยเพราะไม่มี นอนน้อยเพราะทำงานมาก เอาเวลาออนดูโทรทัศน์ไปปฏิบัติธรรม
ทำอยู่เช่นนั้น ๖ เดือน ฝันไปว่ามีคนมาบอกว่าจะคืนบุญให้ใช้เบิกได้ ๙,๐๐๐ บาท เป็น
จริงดังฝัน เริ่มลืมตาอ้าปากได้ เปลี่ยนงานจากทั่วไปมารับงานจากอาจารย์ใน
มหาวิทยาลัย มีอาจารย์ที่ใส่ผ้าไหมมาตัดชุดเยอะมาก สามีก้มีงานเข้ามามากพอเลี้ยง
ครอบครัวให้สุขสบาย ลูกเรียนหนังสือเก่ง สอบได้ที่ ๑ ของโรงเรียน เป็นที่รักของ
คุณครูและเพื่อน ดิฉันพาลูกไปสมัครบวชสามเณรใจเพชรของยุวพุทธฯ บวชวัดอัมพวัน
ในปี ๒๕๔๙ รุ่น ๑๒ ชื่อสิทธิชัย พลายงาม ได้เป็นสามเณร “ดีเยี่ยม” ของโครงการ

ตอนลูกชาย ๗ ขวบ วันนั้นไปวัดอัมพวันแล้วนั่งหน้า หลวงพ่อบอกกับดิฉันว่า
“เมื่อลูกอายุครบ ๑๔ ปี ให้มาบวชเณรในโครงการสามเณรใจเพชร ลูกโยมจะเป็น
ดอกเตอร์ ถ้าแม่ยอมปฏิบัติ ๒ ชั่วโมง ตลอดชีวิตของโยม พร้อมกันโยมจะเป็นเศรษฐี
ให้จำคำอาตมาไว้” ลูกสวดพาหุงฯ ทุกวัน สวดมนต์เองไม่ต้องเตือน ผลที่ได้แก่ตัวลูก
คือ เรียบร้อย ไม่ดื้อ ไม่โกหก เรียนเก่ง ไม่ติดเกม เอื้อเฟื้อเพื่อนเรื่องการเรียน เป็นที่

ยอมรับของครูและเพื่อนฝูง ช่วยงานบ้าน ซักผ้า ทำกับข้าว ยามแม่ไม่ว่าง ให้เงินเท่าไร
ใช้เท่านั้น ประหยัด กราบเท้าพ่อแม่ก่อนนอน สิ่งเหล่านี้ได้จากสามเณรใจเพชร

ใน พ.ศ.๒๕๕๐ เขาได้ไปพาเพื่อนรุ่นน้องในโรงเรียนไปบวชสามเณรด้วย ๒ องค์
พ่อแม่ของน้องตกใจว่าลูกชายดิฉันพูดยังไงน้องๆถึงยอมไปบวช วันบวชผู้ปกครองของ
น้องเหล่านั้นร้องไห้ เมื่อเห็นลูกชายได้ห่มผ้าเหลืองและเป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อจรัญ
คิดไม่ถึงว่าผู้ปกครองของเด็กจะชอบคุณดิฉันว่าเลี้ยงลูกดี ดิฉันก็พลอยยินดีไปกับลูกๆ
เขาด้วยที่มีบุญร่วมกัน มีครูอุปัชฌาย์ผู้เลิศคุณเหมือนกัน

ในปี พ.ศ.๒๕๕๐ นี้ เป็นโครงการสามเณรใจเพชร รุ่น ๑๓ ก่อนบวชลูกชายป่วย
แต่ก็อดทน ในที่สุดวันสึก ประกาศผลลูกชายได้เป็นสามเณรดีเยี่ยมติดกันเป็นปีที่ ๒

ใครอยากให้ลูกของท่านเป็นเด็กดี มีธรรมะ โดยที่เขาไปซึมซับสิ่งดี ล้างใจเด็กให้
สะอาดผ่องใส มีกตัญญูรู้คุณ เข้มแข็งต่อสู้อดทนได้เมื่อยามลำบาก มีสติรู้เท่าทัน ไม่
ตกไปอยู่ในสิ่งที่ชั่ว จงพาบุตรหลานของท่านไปที่ยุวพุทธิกสมาคมฯ ถนนเพชรเกษม

ชอย ๕๔ ตรงข้ามฟิวเจอร์พาร์คบางแค อายุบวช ๑๔-๒๔ ปี ค่าใช้จ่ายทุกอย่าง
แล้วแต่จะทำบุญ แต่เด็กจะไม่ได้บวชทุกคน จะต้องมีการคัดเลือกเอาเด็กที่พร้อม ไป
สมัครจะมีตอนกลางเดือนกุมภาพันธ์ไปถึงปลายเดือนมีนาคม เก็บตัว ๗ วัน บวช ๑
เดือน ที่วัดอัมพวัน ๑-๓๐ เมษายน

๒ ปีที่ดิฉันเลือกทางเดินเป็นการกระทำที่ถูกต้องที่สุด ทำให้คิดเสียเวลา ๘ ปี
ที่ “จิ้มๆ จ้ำๆ” ไม่ได้เรื่อง

หลวงพ่อสั่งให้สามีสวดพาหุงฯ ก่อนออกไปทำงาน สามีสวดทุกวัน แล้วลูกและ
ดิฉันสวดต่อ หิ้งพระไม่ว่าง ตอนเย็นสวดกันทั้งครอบครัว เรามีกินมีใช้ไม่อด ครอบครัว
ของเพื่อนเห็นครอบครัวดิฉันว่าสวดจริงทำจริงจึงทำบ้าง จากหน้าแห่งตอนนี้เพื่อนเพิ่ง
ฟื้นตัว สามียอมทำงานและทำทนด้วย ไม่ออกจากงานบ่อย เพราะภรรยาสวดพาหุงฯ
และแผ่เมตตาให้สามี เราเลยเป็นสองครอบครัวที่ฟื้นทุกข์

ดิฉันดับไฟดอกเบียด้วยพารุข หาความผาสุกปลอดภัยทั้งครอบครัวด้วยการ
สวดธรรมจักรฯ เข้าหาผู้ใหญ่ให้เมตตาเรื่องงานด้วยการสวดมหาเมตตาใหญ่ หนังสือ
สวดมนต์ที่หลวงพ่อบอกตอนสวดมนต์ปีใหม่ วันที่ ๓๑ ธันวาคมของทุกปี มีหลายบท
สวดทั้งเล่มนั้นมา ๒ ปี เมื่อสวดจนจิตสงบนิ่ง สม่่าเสมอ ถ้ามีเหตุเภทภัยอันตรายอะไร
จะเกิดกับครอบครัว ดิฉันจะรู้ก่อน นี่คือนี่ที่หลวงพ่อบอกว่า ไม่ต้องดูหมอดู ปฏิบัติ
ธรรมแล้วช่วยเหลือตัวเองให้ได้เมื่อยามคับขัน และเป็นที่ยิ่งของคนอื่นได้ ดิฉันเคยล้ม
จนหมดตัว บัดนี้ยืนอยู่ได้ด้วยความภูมิใจที่เป็นลูกศิษย์ หลวงพ่อจรัญ ฐิตธมฺโม

บุญใดที่ดิฉันทำ ขอให้บุญนั้นถึงครูอาจารย์ ให้หลวงพ่อยังยืนนาน
สุขภาพแข็งแรง เป็นร่มโพธิ์ของศิษย์ตลอดไป